

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15283,Bratkowski-Stefan.html>
2023-09-21, 12:05

Bratkowski Stefan

Data urodzenia 22-11-1934

Stefan Bratkowski, ur. 22 XI 1934 we Wrocławiu. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydz. Prawa (1955).

1954-1956 asystent na UJ. 1949-1956 w ZMP. 1954-1981 w PZPR. W 1954 współzałożyciel (z Andrzejem Bratkowskim, Sławomirem Padalakiem, Zbigniewem Sikorą i Bernardem Tejkowskim) nieformalnego klubu dyskusyjnego Klan Płonącego Pomidora. W 1955 organizator Uniwersyteckiego Klubu Dyskusyjnego na UJ; w 1956 organizator pierwszych krakowskich juwenaliów. Uczestnik wydarzeń Października 1956. W 1956 współtwórca Studenckiego Komitetu Rewolucyjnego w Krakowie (z Jerzym Billipem, Adamem Kreislerem, Adamem Ogrzałkiem). 1956-1957 współtwórca Rewolucyjnego Związku Młodzieży i organizator jego pierwszego zjazdu; w tym samym czasie członek redakcji „Po Prostu”. 1957-1982 członek SDP; 1967-1970 sekretarz redakcji tygodnika „Kulisy”, 1971-1974 kierownik Pracowni Prognoz Ośrodka Badania Rozwoju Informatyki. 1970-1973 i 1980-1981 redaktor naczelny „Życia i Nowoczesności” (tygodniowy dodatek do „Życia Warszawy”). W 1978 współorganizator, wraz z Bohdanem Gotowskim i Andrzejem Wielowieyskim, Konwersatorium Doświadczenie i Przyszłość w Warszawie (od 14 XI 1978 w Zespole Usługowym opracowującym raporty DiP wydawane przez NOWą: "Raport o stanie Rzeczypospolitej i drogach wiodących do jej naprawy" (1979), "Jak z tego wyjść?" (1980), "Społeczeństwo wobec kryzysu" (1981), "Polska wobec stanu wojennego" (1982). Od zjazdu SDP (29-31 X 1980) prezes tej organizacji.

W X 1980 współinicjator (ze Zbigniewem Iwanowem) tzw. struktur poziomych w PZPR. W XI 1980 poręczyciel w sprawie wypuszczenia z aresztu Jana Naroźniaka i Piotra Sapieli. W X 1981 usunięty z PZPR. W 1981 współautor ustawy o cenzurze. 17 XI 1981 współzałożyciel (z Ryszardem Turskim i

Wojciechem Lamentowiczem) Przymierza Społecznego „Odrodzenie”.

Po 13 XII 1981 autor niezależnego jednokartkowego „Biuletynu Bratkowskiego” oraz artykułów w „Le Figaro”. Prelegent w kościołach w wielu miastach (m.in. św. Krzysztofa w Podkowie Leśnej, św. Trójcy, najświętszej Marii Panny i Miłosierdzia Bożego w Warszawie). 1983-1984 organizator Wolnej Wszechnicy Robotniczej przy parafii św. Stanisława Kostki w Warszawie. 1983-1986 redaktor (z Leonem Bójką, Stanisławem Brodzkim i Juliuszem Rawiczem) „Gazety Niedziennej”. 1983-1988 pomysłodawca i autor publicystyki prezentowanej w „Gazecie Dźwiękowej”, nagrywanej przez Piotra Szwemina i powielanej w nakł. do 20 tys. kaset (18 nr.). W 1985 współautor opracowania „Raport: Polska 5 lat po sierpniu” (m.in. z Bronisławem Geremkiem, Ryszardem Bugajem, Tadeuszem Mazowieckim). Od 1986 uczestnik spotkań konwersatorium „Polska w Europie”. 31 V 1987 sygnatariusz oświadczenia określającego podstawowe cele polskiej opozycji. 18 XII 1988 – 1990 członek KO przy Przewodniczącym „S” Lechu Wałęsie. W 1989 uczestnik obrad Okrągłego Stołu w podzespole ds. stowarzyszeń i samorządu terytorialnego.

1991-1992 prezes Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik”.

Publicysta, autor wielu książek, m.in. "Wiosna Europy" (1997), "Najkrótsza historia Polski" (1998), "Pan Nowogród Wielki" (1999), "Podróż do nowej przeszłości" (2000), "Pod wspólnym niebem: krótka historia Żydów w Polsce i stosunków polsko-żydowskich" (2001), "Nieco inna historia cywilizacji: dzieje banków, bankierów i obrotu pieniężnego" (2003).

21 V 1981 – 14 IX 1989 rozpracowywany przez Wydz. VII Dep. III MSW w ramach SOS krypt. Szmaragd; od 21 IX 1989 w ramach KE krypt. Szmaragd, zdjęto z ewidencji 12 I 1990.

Włodzimierz Domagalski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)